

ಶಿವಣ್ಣನಿಗೆ ಯಕ್ಷಪ್ರಶ್ನೆ

ಗ್ರಾಮೀಣ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಶಿವಣ್ಣನಿಗಿದ್ದ ಒಂದು ಸತ್ವಯುತ ಒರಟುತನ ಈಗ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಮಸುಕಾಗುತ್ತ ಬಂದಿತು. ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟೇ ನಿಧಾನವಾದರೂ ಸರಿ, ಆದರೆ ತನ್ನೂರಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡೇ ಹೋಗುವನೆಂಬ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ. ಅವನಿಗೆ ಊರಲ್ಲಿ ಹೊಲ, ಹಳೇಮನೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಕೆಲಸ ಬೇಗ ಕೈಗೂಡುವ ಭರವಸೆ ಇರದಾಗ, ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಗಂಗೆಯ ಬಾಳಿನ ಒಗಟು ಬಿಡಿಸಿ ನೋಡುವ ಕುತೂಹಲ ತಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನಿಸಿತು. ಅವನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಬೇರೆ ಗಂಡನಾಗಿದ್ದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ 'ಸೋಡಾ ಚೀಟ್' ಕೊಟ್ಟು ವಿಚ್ಛೇದನ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕ್ರೂರಿ ಗಂಡನಾಗಿದ್ದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕೊಲೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳನ್ನು ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದವನ ರುಂಡ ಹಾರಿಸಲೂ ತಯಾರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಿರಬಹುದು.

ಆದರೆ ಇವನು ಹೆಂಡತಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ವಿಚಿತ್ರ ಮನೋಸ್ಥಿತಿ ಇದ್ದವನು. ಅವಳನ್ನೇ ತಿದ್ದಿ, ತನ್ನತ್ತ ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಹಠದ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಆದರದಕ್ಕೆ ಈ ಮಗು ಒಂದು ಅಡ್ಡ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿತ್ತುಲ್ಲ! ಗಂಗೆಯ ಮೋಸದ ಫಲ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆಯೇ ಸದಾ ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ತಪ್ಪಿಲ್ಲದ ಅಬೋಧ ಕಂದನನ್ನು ಕಂಡಾಗಲೆಲ್ಲ ಬೈಯ್ದು, ಅಪಹಾಸ್ಯದಿಂದ ಚುಚ್ಚುವ ಪ್ರೇರಣೆ ಅವನಿಗಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಗಂಗೆ ಒಬ್ಬಳನ್ನೇ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಈ ಪಾಪದ ಓಡ ಸದಾ ಅಡ್ಡಬರುವಂತೆ ಗಂಗೆ ತನ್ನ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದವನನ್ನು ಕಣ್ಣುತೆಯಿಂದಾಚೆಗೆ ಇಟ್ಟುಬಿಡುವಳು.

ತನ್ನನ್ನು ಗಂಡ ಎಂದು ಯಾರ ಬಳಿಯಲ್ಲೂ ಹೇಳಬೇಡ ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಭಾಷೆ ಧಾಟಿಲಿ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಅಕಾಸ್ಮಾತ್ ಏನಾದರೂ ಮಾತಾಡಿದರೂ ಜನಕ್ಕೆ ಅನುಮಾನ ಬರಬಹುದು ಎಂದು ಜಾಗರೂಕ ನಾಗುತ್ತಿದ್ದ. ತನ್ನದುರಿಗೇ ಜನ ಅವಳಿಗೆ ಸೂಳೆ ಪಟ್ಟು ಕಟ್ಟುವುದು ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಮೇಲೆ ಸದಾ ಒಂದು ಕಣ್ಣು ಇಟ್ಟು ಗಮನಿಸುತ್ತಿರಲಿತ್ತು. ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಅವಳು ಚೆಲ್ಲಾ ಟವಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಹವಳಿಗೆ ಮಗು ಹೇಗಾಯಿತು...? ಅದರ ತಂದೆ ಎನ್ನಿಸಿಕೊಂಡವನು ಯಾರು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟಿತು.

ಅವಳೊಂದು ದಿನ ಬೆಳ್ಳಂ ಬೆಳಗು ಶಿವಣ್ಣನ ಕೋಣೆಗೆ ಮಗುವನ್ನು ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದುಬಿಟ್ಟಳು. ಬೆಳಗಿನ ಚಹಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಕಣ್ಣನ್ನು ತಾನೇ ನಂಬಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕಣ್ಣುರಳಿಸಿ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಗಂಗೆ...!' ಎಂದು ಹೃದಯದಾಳದಿಂದ ಕೂಗಿಬಿಟ್ಟ.

ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಅವಳು ಕಣ್ಣೀರ ಕೋಡಿ ಹರಿವಂತೆ ಅಳುತ್ತಾ, 'ನನ್ನ ಪೋರೀನ... ನೀನೇ ಉಳಿಸಬ್ಯಾಕೂ...! ನಿನ್ನ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದೇನು... ಗಂಟಲು ನೋವಿಗೆ ನಿನ್ನ ಸಂಜೆಯಿಂದ ಒದ್ದಾಡಿಕೆ ಹತ್ತಾಳು... ಮೈ ಕಾದ ಹೆಂಚನ ಹಾಂಗೆ ಸುಡ್ಡಿದ... ಗಂಟಲಿಗೆ ನೀರು ಸುದ್ದಾ ಇಳಿಯಾದಿಲ್ಲ... ನನ್ನ ಮೇಲಿನ ಸಿಟ್ಟು ಮರೆತು ಈ ಕೂಸನ್ನು ಹೆಂಗಾರಾ ಉಳಿಸಿಕೊಡು.'

'ಯಾಕೆ, ಈ ಪಾಟಿ ಗಾಬ್ರೀ ಆಗಿ...? ಎಲ್ಲಿ... ಪೋರೀನ ಚಾಪ ಮ್ಯಾಲೆ ಮನಗ್ಗು... ಏನಾಗದೆ ನೋಡೋಣ್ತಂತೆ...'

ಸೊರಗಿದ ಸೊಪ್ಪಿನ ತುಡಿಯಂತಾಗಿದ್ದ ಕೂಸನ್ನು ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿ ನಿಂತಳು ಗಂಗೆ.

ಶಿವಣ್ಣ ಮಗುವಿನ ನಾಡಿ ಹಿಡಿದ. ಜ್ವರ ತಕ ತಕ ಕುದಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

'ಪೋರಿ... ಎಲ್ಲಿ... ಬಾಯಿ 'ಆಂ' ಅಂತ ತೆರಿ...'

ಅವಳು ಬಾಯಿ ತೆರೆದಾಗ ಗುಹೆಯೊಳಗಿನ ಕತ್ತಲಿತ್ತು.

'ಈಕೆನ ಹೊರಗೆ ಎತ್ತೊಂಡ್ ಬಾ ಗಂಗೆ... ಇಲ್ಲಿ ಗಂಟಲು ಕಾಣೋ ಹಂಗಿಲ್ಲ...' ಎಂದಾಗ ಅವಳು ಮಗುವನ್ನು ಹೊರಗಿನ ಬೆಳಕಿಗೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದಳು. ಎಳೇ ಸೂರ್ಯ ಹಿತವಾದ ಕಿರಣ ಬೀರಿದ್ದ.

'ಈಗ ಬಾಯಿ ತೆಗೆ...' ಎಂದಾಗ ಬಾಯಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ತೆರೆದಳು. ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಗಂಟಲ ಭಾಗ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಅವಳ ಗಂಟಲ ಗ್ರಂಥಿಗಳೆರಡೂ ಊದಿಕೊಂಡು ಕೆಂಪಾಗಿ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿನ ಕೇವೂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತ್ತು.

'ಯವ್ವಾ...! ಯಾಪಾಟಿ ನಂಜಾಗ್ತೆ...! ಆದ್ರೆ ಇದಕ್ಕೆ ನಾನು ಛೇಡೋ

ಇಲ್ಲಿ ಯವರೆಗೆ

ಶಿವಣ್ಣ ನಾಟಿ ಔಷಧಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲೇ ತಳವೂರಿನ. ಮಧ್ಯಮ, ಕೆಳವರ್ಗದ ಮಂದಿ ಎಲ್ಲ ಶಿವಣ್ಣನ ಔಷಧಿ ಪಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇತ್ತ ಪ್ರಸಾದ ಪೂಜೆ ಪುನಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಲವಲವಿಯಿಂದ ಇದ್ದರೂ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅನಾರೋಗ್ಯವೊಂದು ಕಾಡುತ್ತಾ ದಿನೇ ದಿನೇ ಕ್ಷೀಣಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಇದನ್ನು ಕಂಡ ಶಿವಣ್ಣ ಚಾಮುಂಡಿ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದೇವಿ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರೆ ಆರೋಗ್ಯ ಸುಧಾರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಸಲಹೆ ನೀಡಿದ. ಅದರಂತೆ ಶಿವಣ್ಣನ ಜತೆ ಚಾಮುಂಡಿ ದೇವಿ ದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಪ್ರಸಾದ. ದರ್ಶನ ಮಂಗಳಾರತಿ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಪ್ರಸಾದ ತನ್ನದೇ ಭಾವಲೋಕದಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡತೊಡಗಿದ. ಶಿವಣ್ಣ ಮಾತ್ರ ನಿರ್ಲಿಪ್ತನಾಗಿ ತನ್ನ ನಾಟಿ ಔಷಧಿ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ.

ಹಸಿರಲೆ ಓಷಧಿ ಕೊಟ್ಟೇನು. ಗಾಬರಿ ಬೇಡ... ಗಂಗೆ... ಮುಂಚೆನೂ ಈ ಗಂಟಲ ಬ್ಯಾನೆ ಬಂದಿತ್ತೇನಾ...?'

'ಹೂಂ ನೀ... ಆದ್ರೆ... ಈ ಪಾಟಿ ನೋವು ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ...'

'ದಾಕ್ಟರ ಬಳಿ ಒಯ್ದಿದ್ಯಾ...?'

'ಹೌದ್ರೀ... ಇಲ್ಲೇ ನಾರಾಯಣ ರಾಯ್ ದವಾಖಾನೆಗೆ ಒಯ್ದಿದ್ದೀ... ಹೋದ ಸಲ ಜಡ್ಡಾದಾಗ ಹೋಗಿದ್ದೀ... ಅವು ನೋಡಿ ಎಂತದ್ದೂ ಗಂಟಲ ಬ್ಯಾನಿ ಐತೆ ಅಂದ್ರೀ... ಅದಕ್ಕೆ ಆಪಲೇಶನ್ ಮಾಡ್ಬ್ಯಾಕು ಅಂದ್ರೀ... ಬರೀ ದವಾ ಕೊಟ್ಟ ಮತ್ ಮತ್ ಬರೆತ್ತಿ ಅಂದ್ರೀ... ಆಪ್ಲೇಶನ್ ನಂಗೆ ದಿಗಲಾತಿ...'

'ಅದ್ಯಾನೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ ಬಿಡು... ನಾನು ಎಲ್ಲ ಸರಿ ಮಾಡ್ತೀನಿ... ದಿಗುಲು ಬ್ಯಾಡ... ಸಂಜೆಗೆ ನನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಬಾ... ಅಷ್ಟರಾಗ ನಾನು ಹಸಿರಲೆ ಔಷಧ ತಯಾರು ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಅದ್ ಕೊಟ್ಟ ಆಯ್ತು. ಮತ್ತೆ ಬ್ಯಾನಿ ಬರೋದೇ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ನೋವು ತಡೀಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಕೊಡ್ತೀನಿ... ಅದನ್ನ ಪುಡಿ ಮಾಡಿ ಜೇನು ತುಪ್ಪದಾಗ ಕಲಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ... ನಾ ಕೊಡೋ ಹಸಿರಲೆನಾ ಮೂರು ದಿನ ಬೆಳಗಿನ ವ್ಯಾಳಿ ಖಾಲಿ ಹೊಟ್ಟಾಗ ಕೊಡು... ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಲ್ಲಲ್ಲಿ ಜಗಿದು ತಿನ್ನ... ಎಲೀ ಕಹೀ ಇರ್ತಾದ. ಹೆಂಗಾರ ಅದನ್ನ ನೀನು ತಿನ್ನಸ್ತೇ ಬೇಕು... ಆಗ ನೋಡು ಈ ಜೀವಮಾನದಾಗ ಮತ್ತೆ ಗಂಟಲ ಬ್ಯಾನಿ ಬರೋಹಂಗೆ ಇಲ್ಲ...' ಚಾಕುಲಿ ಕೊಯ್ತು ಮಾಡೋ ಆಪರೇಶನ್‌ಗಿಂತ ಎಲೆ ಔಷಧಿ ಎಷ್ಟೇ ಕಹಿ ಆದರೂ ಹೇಗಾದರೂ ತಿನ್ನಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಮಗಳನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಳು.

ಶಿವಣ್ಣ ಯಾವುದೋ ಮಾತ್ರೆಯನ್ನು ಶೀಸೆಯಿಂದ ತೆಗೆದು, ಅಡಿಕೆ ಕತ್ತಿಲಿ ಪುಡಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವನು ಹೇಳಿದ. 'ನೋಡು ಗಂಗೆ... ನಾ ಕೊಡೋ ಹಸಿರಲೆನ ಕೂಸು ಛೇಡೋದಾಗಿ ಜಗಿದು ತಿನ್ನದಿದ್ದೆ ಉಪಯೋಗ ಇಲ್ಲ... ಅದೊಂದು ನೀನು ಮಾಡು, ಮೂರು ಎಲಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ... ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಕೊಡು... ಆ ಎಲಿ ಸಣ್ಣದು ಇರತ್ತೆ... ಅಗಟಿ ಎಲೆಹಂಗೆ ಇದ್ರೆ... ಅದನ್ನ ತಿನ್ನಿಸೋದು ನಿನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ.'

'ಆಯ್ತೀ...' ಎಂದಳು ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು.

ಅವನು, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪುಡಿ ಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರಗೆ ಒಂದು ಚಮಚ ಜೇನುತುಪ್ಪ ಹಾಕಿ ಕಲಿಸಿ ಬಾಯಿಗಿಟ್ಟು. ಅವನಿಗಾಗಿ ಹೆದರಿಯೋ ಏನೋ ಇಂದ್ರಾ ಗಾಂಧಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಗಂಟಲೊಳಗೆ ಇಳಿಸಿದಳು.